

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XXXII. De reuocatione S. Ottonis per Lotharium regem Romanorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

euadere potuerūt, nullum vltra victoribus bellum intulerint. Sterinenses igitur hac victoria gloriosi Domino Iesu Christo, & seruo eius Ottoni honorem adscribebant, Ruthenos vltra iam non timentes, sed ex captiuitatibus etiam ad humiles, & satis indignas compositiones eos adstringentes.

*Dereuocatione S. Ottonis per Lotharium
Romanorum Regem.*

CAPVT XXXII.

Abbe.

Nterea gloriosissimus Rex Lotharius caterique Principes diurnam eius absentiam a grè ferentes, vtpote, qui consiliis & piis artibus, præ cæteris, tunc temporis regnū nobilitare consueuerat, auctoritate sua ei, vt celerius redeat, præcipiendo simul & petendo mandauit; aded, vt ipse Rex, qui arctius eum diligebat, iure iurando affirmaret, se res Ecclesiasticas in suum redigere velle dominium, nisi quantocyus sponsam suam Ecclesiam Babebergensem diu viduam pastor pius desiderato reditu, consolando recrearet. Apostolus itaque Pomeranorum his legationibus contraire non valens, antequam responsum Archiepiscopi Danorum reciperet, ad sedem suam redire compulsus est.

S. Otho reditū
in Patriam pa-
uat.

Amanter ex-
cipitur a Duce
Polonia Bolef-
lao.

Venit Hamber-
gam in Vigilia
S. Thomæ.

Visitatis ergò circum circa fidelibus, & in fide confirmatis, Christo, cui crediderant, eos commendans, iter cum suis aggressus est. Cumq; emenso itinere Poloniam venisset, Dux Bolezlaus, antiquus suæ familiaritatis custos, debiti honoris reuerentia eum excipiens in Metropolitana Gnezensi Ecclesia secum detinuit, tantaque melliflua eius doctrinæ intendebat auiditate, vt euolutis octo diebus, vix dilecto Patri licentiam abeundi indulgeret.

Tandem longa peregrinationis huius angaria, Christo fauente, peracta, in vigilia S. Thomæ Apostoli nonus nostri temporis Apostolus, Ecclesiam suam desiderabili aduentu lætifi-

caus,

ens, omni vtriusq; professionis, & sexus plebe in vnum concurrente, velut angelus Dei susceptus est. O quàm inestimabili spiritualis lætitiæ tripudio fideles Christi, quorum specialis Pater, & nutritor piissimus hic erat, post tanti temporis peregrinationem, post acquisitum summo Patri familias nouum gregem, quasi de morte redditum Pastorem suum exceperūt. O quàm desiderabile fuit videre & audire tantam exercitus Christi multitudinem non solùm Canonicis, sed & monachis nobiliter refertam, vno deuotionis ardore cum lacrymis spirituali gaudio plenis in occurſu eius dulcisono psallentem: *Domine suscipe me, vt cum fratribus meis sim, cum quibus veniens viuificasti me.*

*Gaudium ex
aduentu.*

Et congruè satis hæc suauissima Ioannis Apostoli verba, quem singulari affectu patronum sibi elegerat, ita vt quotidie se obitumque suum intimis ei precibus commendaret, pio Ottoni post secundum iam Apostolatam triumphanti ab omnibus filiis suis iubilo cordis & oris concinebant quia, beatus hic, memor verbi Domini per Prophetam dicentis; *Quicumque glorificauerit me, glorificabo eum; qui autem contemnunt me, erunt in gloria;* omne studium, quod alij Pontifices & Principes mundanis lucris & castellis, atq; Urbibus ædificandis insumebant: hic Deo tantùm & sanctis eius honorabiliter, & officiosissimè exhibebat; scilicet Ecclesias Christi, cellasque fidelium, nunc quidem à fundamentis construendo, nunc verò ab aliis constructas donis optimis illustrando, ne super arenam, quantocyus casura, sed potius supra firmam petram in æternum mansura conderet habitacula.

Explicit liber III.

X INCI-